

PR. E-MAIL

Procesbevillingsnævnet
Store Kongensgade 1-3 2. sal
1264 København K

Vores ref.: 0001/Matters/45993909.1

12. marts 2019

ANSØGNING OM TILLADELSE TIL KÆRE TIL HØJESTERET OVER KENDELSE OM UDSÆTTELSE I SAGEN BS-36799/2018: FORENINGEN IMOD ULOVLIG LOGNING ("SAGSØGER") MOD JUSTITSMINISTEREN ("SAGSØGTE").

Jeg fremsender hermed på vegne af min klient, Foreningen Imod ulovlig Logning, ansøgning om tilladelse til Procesbevillingsnævnet om at kære kendelse fra Landsretten om udsættelse af ovennævnte sag til Højesteret.

Østre Landsret afsagde den 26. februar 2019 kendelse i overensstemmelse med Sagsøgtes begæring om udsættelse af behandlingen af ovennævnte sag for at afvente afgørelsen af det præjudicielle spørgsmål i sag C-520/18, jf. Retsplejelovens § 345.

Kendelsen er ved en fejl dateret 26. februar 2018. Vi har bedt Landsretten berigtige fejlen. Vi vedhæfter foreløbigt skærmpoint fra minretssag.dk, hvoraf fremgår, at kendelsen er afsagt den 26. februar 2019.

I henhold til Retsplejelovens § 392 kan kendelser og beslutninger afsagt af en landsret kæres, hvis Procesbevillingsnævnet tillader, at afgørelsen indbringes særskilt. Da kendelsen er afsagt efter reglerne i § 253 og ikke er en afvisning skal ansøgningen behandles efter Retsplejelovens § 392, stk. 3, pkt. 2.

Sagsøger gør gældende, at der er tale om et spørgsmål af principiel karakter, og at der foreligger særlige grunde for at tilladelsen kan gives.

Det er tilfældet i forhold til kendelsen om udsættelse alene og i forhold til den afsmittende effekt kendelsen har på den materielle sags principielle karakter, hvilket i sig selv understreger udsættelsens principielle karakter og de særlige grunde der i den forbindelse gør sig gældende.

Sagens baggrund samt begrundelse for ansøgning

Sagen omhandler gyldigheden af lovbekendtgørelse nr. 1139 af 24. september 2013 ("Logningsbekendtgørelsen").

Ved afgørelsen *Digital Rights Ireland* (C-288/12) erklærede EU-domstolen Logningsdirektivet (2006/24/EF) ugyldigt.

EU-Domstolen blev efterfølgende i *Tele2/Watson*-sagen (C-520/18) i henhold til præjudicielle spørgsmål for Sverige og Storbritannien spurgt, om artikel 15 stk. 1 i direktiv 2002/58 sammenholdt med Den Europæiske Unions Charter for grundlæggende rettigheder

(herefter "Chartret"), konkret ved artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, var til hinder for en national lovgivning om logning.

Det var i *Tele2/Watson*-sagen EU-Domstolens vurdering, at det strider med Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1 at påbyde teleoperatører at logge aktivitet på en general og udifferentieret vis hvorfor sådanne bestemmelser må anses for ugyldige.

Foreningen imod Ulovlig Logning har på denne baggrund anlagt et anerkendelsessøgsmål mod Justitsministeren, som den relevante ressort minister på området, med påstand om, at Logningsbekendtgørelsen erklæres ugyldig, navnlig fordi Logningsbekendtgørelsen er i strid med Chartrets artikel 7, 8 og 52, stk. 1 som følge af *Tele2/Watson*-sagen.

Østre Landsret skal derfor tage stilling til gyldigheden af Logningsbekendtgørelsen, hvilket indebærer at retten forholder sig til spørgsmål vedrørende national implementering af domme fra EU-domstolen, samt begrænsningerne for statslig anvendelse og registrering af danske borgeres persondata.

Disse principielle spørgsmål understøtter de tilsvarende retssikkerhedsmæssige principielle spørgsmål forbundet med Landsrettens kendelse omkring udsættelsen af sagens afgørelse.

Sagsøgte anmoder om udsættelse af sagen på baggrund af en sag om et præjudicielt spørgsmål afgivet af en national domstol i Belgien (C-520/18).

C-520/18 blev indgivet den 2. august 2018 og forventes ikke afgjort før om flere år. Udsættelsen af sagen vil dermed resultere i en fortsat krænkelse af borgernes grundlæggende rettigheder i strid med gældende EU-regler. Udsættelsen har en uforholdsmæssig indgribende karakter, fordi den bidrager til en fortsat uklar retstilstand for borgere berørt af udifferentieret og generel logning, der hviler på en ugyldig hjemmel. Afgørelsen af sagen er væsentlig for en stor del af den danske befolkning, da næsten hele den danske befolkning må antages at benytte en mobiltelefon, anvende datatrafik på andet udstyr eller tilgå wifi hotspots.

Da EU-domstolen allerede har truffet afgørelse vedrørende gyldigheden af den i Logningsbekendtgørelsen påbudte logning, bør sagsøgte hurtigst muligt efterleve praksis og vedtage ny lovgivning på området som er i overensstemmelse med gældende ret. Væsentligheden af, at bringe dansk ret i overensstemmelse med gældende EU-ret understreges af EU-Domstolens forenede sager C-231/06-C-233/06 ("Jonkman"), hvorefter dette skal ske "hurtigst muligt", således at, borgernes rettigheder i henhold til gældende EU-ret respekteres fuldt ud.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Højesteret senest tog stilling til hvorledes "hurtigst muligt" skal fortolkes i U.2017.1243H (Pereda-sagen), der fastslog, at de danske myndigheder havde tilsidesat EU-retten ved ikke at have ændret Ferieloven 1,5 år efter det stod klart, at danske regler var i strid med EU-retten. Sagsøgte, Justitsminister Søren Pape Poulsen, præciserede i marts 2017 i et åbent samråd med Folketingets Retsudvalg, at der ville blive lavet tilpasninger af de danske logningsregler. Det kan på den baggrund konstateres at der er gået omtrent 2 år siden udmeldingen om tilpasninger af logningsreglerne fra sagsøgte. Hvis Højesteret ikke får adgang til at tage stilling til kærøret af Landsrettens kendelse, vil dette forlænge perioden for krænkelsen af danske borgeres rettigheder samtidig med, at danske myndigheder de facto vil have tilsidesat EU-retten i mere end 2,5 år.

Sagsøger finder ikke, at der er tale om en udsættelse, der er påkrævet eller nødvendig, eller som kan få indflydelse på sagen i en grad, der proportionelt kan undtage rettens altovervejende udgangspunkt om, at sagen skal behandles så hurtigt som muligt, særligt under hensyntagen til den væsentlige betydning som den fortsatte logningsforpligtelse har for den danske befolkning, og det forhold, at den konkrete udsættelse kan risikere at vare flere år.

På baggrund af dette mener vi, at der er tilstrækkeligt grundlag for at anse spørgsmålet om udsættelsen af sagen for værende af principiel karakter, og at der foreligger særlige grunde til at tillade kære til Højesteret.

Med venlig hilsen

Julie Bak-Larsen

Senior Advokat

30851340

Julie Bak-Larsen@twobirds.com